

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 360/2020
26.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Соње Павловић, Радослава Петровића, Јасмине Васовић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољено држање експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Ђурђевића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду Кпд – 161/17 од 13.01.2020. године и Основног суда у Новом Саду Кв 113/2020 од 10.03.2020. године, у седници већа одржаној дана 26.05.2020. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Ђурђевића, **УКИДАЈУ СЕ** правноснажна решења Основног суда у Новом Саду Кпд – 161/17 од 13.01.2020. године и Основног суда у Новом Саду Кв 113/2020 од 10.03.2020. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду Кпд – 161/17 од 13.01.2020. године досуђени су браниоцу окривљеног АА, адвокату Владимиру Ђурђевићу трошкови кривичног поступка на име одбране окривљеног у укупном износу од 34.500,00 динара, који ће се по правноснажности решења исплатити из буџетских средстава. Наложено је рачуноводству суда да исплати досуђени износ у року од 60 дана од дана правноснажности решења браниоцу, адвокату Предрагу Ђурђевићу, на рачун који се води код „ББ Банке“ а.д. Тим решењем преко досуђеног износа, а за износ од 8.250,00 динара захтев за накнаду трошкова адв. Владимира Ђурђевића одбијен је као неоснован.

Решењем Основног суда у Новом Саду Кв 113/2020 од 10.03.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца по пуномоћју окривљеног АА, адвоката Владимира Ђурђевића, изјављена против решења тога суда Кпд – 161/2017 од 13.01.2020. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Владимир Ђурђевић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд у одбијајућем делу побијана решења преиначи, тако што ће му досудити награду за састављање захтева за накнаду трошкова у износу од 8.250,00 динара.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП о којој није, сходно члану 488. став 2. ЗКП обавештавао странке, јер није нашао да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Ђурђевића, је основан.

Наиме, у образложењима побијаних решења наведено је да захтев за накнаду трошкова кривичног поступка не представља радњу браниоца у циљу вођења кривичног поступка, да исти не представља поднесак у смислу члана 229. став 1. ЗКП, нити има карактер „осталих поднесака“ у смислу члана 4. став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

По налажењу Врховног касационог суда нижестепени суд је дајући овакве разлоге о одбијању захтева за накнаду трошкова кривичног поступка учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, на шта се основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује.

Наиме, одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је поред осталог, да су трошкови кривичног поступка издаци учињеници поводом поступка од његовог покретања до завршетка, док је у ставу 2. истог члана 261. ЗКП наведено шта трошкови кривичног поступка обухватају, па се у тачки 7) прописује да трошкови кривичног поступка обухватају и награду и нужне издатке браниоца.

Тарифним бројем 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката у ставу 1. прописано је и означено због којих поднесака адвокату припада награда из тарифног броја 1, док је ставом 2. прописано да адвокату припада 50 % награде из тарифног броја 1. за састављање свих осталих поднесака у кривичном поступку.

Следствено изнетом, по оцени Врховног касационог суда награда подразумева новчану накнаду која припада одређеном лицу за његов рад, а захтев за накнаду трошкова у конкретном случају спада у остале поднеске у кривичном поступку, због чега је неправилан закључак из побијаних решења да поднесак – захтев за накнаду трошкова кривичног поступка – сачињавање захтева за накнаду трошкова кривичног поступка не спада у остале поднеске у кривичном поступку.

Стога је Врховни касациони суд усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, побијана решења укинуо и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање.

У поновном поступку, суд ће имати у виду примедбе изнете у овој пресуди, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Радмила Драгичевић Дичић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић